

Do rukou:
předseda oborové rady
Prof. MUDr. Zdeněk Kleibl, Ph.D.
OR doktorského studijního programu
Biochemie a patobiochemie

Věc: Školitelský posudek na průběh doktorského studia a disertační práci RNDr. Jana Nováka:
“Imunitní odpověď paratenického hostitele na infekci *Toxocara canis*, možné ovlivnění průběhu
experimentální autoimunitní encefalomyelitidy”.

RNDr. Jan Novák nastoupil do doktorského studia již v roce 2013 a v návaznosti na tradici domovského pracoviště se zaměřil na studium škrkavek psů *Toxocara canis*. Ve vazbě na Česko a české zdravotnictví jde o jedno z mála parazitologických/helminologických témat, které je v našich podmínkách významné, neboť psi škrkavky jsou původcem autochtonních infekcí (zoonóz). Domácí pracoviště, tedy Ústav imunologie a mikrobiologie 1.LF a s ním spojená Národní referenční laboratoř pro tkáňové helmintózy pod vedením profesorky Kolářové, poskytlo zcela jistě relevantní vědecké zázemí pro zvolený projekt.

Z hlediska spektra zvolených téma se student neomezil jen na tradiční sérologické vyšetřování patientských vzorků a sledování změn v séroprevalenci larvální toxokarózy u české populace, ale dominantním tématem byla i ryze experimentální práce, která sledovala současné oborové trendy. RNDr. Jan Novák se zaměřil na populární téma interakce infekčního agens a jeho hostitele s některým civilizačním/autoimunitním onemocněním, v tomto případě experimentální autoimunitní encefalomyelitidou myši jako modelem pro lidskou roztroušenou sklerózu. Ačkoli epidemiologické studie naznačují, že vysoká prevalence helmintů/helminóz v lidské populaci koreluje s nízkým výskytem civilizačních/autoimunitních chorob (hygienická hypotéza), a tudíž parazitičtí helminti mohou představovat “benefit” pro svého hostitele minimálně s ohledem na prevenci uvažovaných autoimunitních onemocnění, studie RNDr. Jana Nováka ukázala opak. Přítomnost larev škrkavek psů v myším modelu zhoršovala průběh experimentální autoimunitní encefalomyelitidy, což je závěr, který sice nepodporuje mainstreamová očekávání, avšak ukazuje kritický a rigorózní přístup studenta k hodnocení získaných experimentálních dat.

S celkovým průběhem doktorského studia, experimentální práci i finální podobou disertační práce jsem spokojen, nicméně mám jednu zásadní poznámku: I s ohledem na „zralý“ věk RNDr. Jana Nováka nemuselo/nemělo trvat doktorské studium 9 let; oceňuji však, že se po mnoha předchozích letech v komerční sféře rozhodl vrátit na akademickou půdu a věnovat se základnímu výzkumu i zcela jistě kvalitní výuce na svém domácím pracovišti. To jistě znamenalo zcela nový (re)start, který nepochybně ospravedlňuje to dlouhé doktorské studium.

Práci doporučuji k přijetí/kladnému hodnocení.

Petr Horák